2026/1861

27.7.2026

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE (EU) 2026/1861

af 15. juli 2026

om Eurosystemets likviditetsfacilitet for centralbanker uden for euroområdet (*ECB/2026/17*)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

Under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 127, stk. 1, første punktum, og artikel 127, stk. 2, første led,

under henvisning til statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 2, første punktum, artikel 3.1, første led, artikel 12.1, artikel 14.3 samt artikel 23, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 23 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statutten«) kan Den Europæiske Centralbank (ECB) og de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (herefter »de nationale centralbanker«), blandt andet etablere forbindelser med centralbanker og finansielle institutioner i andre lande og, hvor det er relevant, med internationale organisationer.

(2) Tildeling af eurolikviditet til centralbanker uden for euroområdet og tilsvarende monetære myndigheder (herefter under ét »udenlandske centralbanker« eller »FCB'er«) henhører under Eurosystemets grundlæggende opgave med at fastlægge og gennemføre Unionens pengepolitik som fastsat i traktatens artikel 127, stk. 2, og ESCB-statuttens artikel 3.1 og tjener Eurosystemets primære mål om at fastholde prisstabilitet i henhold til traktatens artikel 127, stk. 1, og ESCB-statuttens artikel 2.

(3) Særligt er det at stille eurolikviditet til rådighed for udenlandske centralbanker under Eurosystemets likviditetsfacilitet for centralbanker uden for euroområdet (også kendt som EUREP) et pengepolitisk instrument, der også bidrager til at støtte en smidig transmission af pengepolitikken ved at afbøde den negative udvikling på de eurodenominerede finansieringsmarkeder uden for euroområdet, navnlig ved at begrænse eventuelle negative afsmittende virkninger af sådanne spændinger på forholdene på de finansielle markeder i euroområdet. Prissætningen af EUREP bør afspejle dens rolle som en bagstopperfacilitet og bør udformes med henblik på at tilskynde til en tilbagevenden til markedsbaserede finansieringsordninger, når betingelserne normaliseres.

(4) Den 14. februar 2026 besluttede Styrelsesrådet at styrke EUREP for at gøre det mere effektivt til at støtte en gnidningsløs transmission af euroområdets pengepolitik. Med henblik herpå bør rammen opdateres for i princippet at indføre universel adgang for alle udenlandske centralbanker med forbehold af passende risikokontrol og overholdelse af lovgivningen.

(5) At stille eurolikviditet til rådighed under EUREP bør ikke udsætte Eurosystemet for uforholdsmæssigt store risici. For at beskytte Eurosystemet mod finansielle og ikkefinansielle risici bør likviditet kun stilles til rådighed under EUREP mod sikkerhed i euro af meget høj kvalitet og med forbehold af passende risikokontroller og sikkerhedsforanstaltninger.

(6) Eurosystemet skal overholde Unionens restriktive foranstaltninger og FN's Sikkerhedsråds resolutioner om sanktioner. Desuden tager Eurosystemet hensyn til EU-lovgivningen om forebyggelse af hvidvask af penge (AML) og bekæmpelse af finansiering af terrorisme (CFT). De nationale centralbanker skal også overholde national lovgivning om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme og om restriktive foranstaltninger, i det omfang de er gældende for dem. Der bør derfor kun gives adgang til EUREP, i det omfang i) de nationale centralbanker og ECB fortsat kan overholde sådan lovgivning og sådanne foranstaltninger, og ii) den udenlandske centralbank er genstand for en positiv vurdering i henhold til de harmoniserede minimumsstandarder for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som Eurosystemet anser som passende for EUREP.

(7) I henhold til decentraliseringsprincippet, som er fastlagt i ESCB-statuttens artikel 12.1, og på de betingelser, der er opstillet i ESCB-statuttens artikel 14.3, kan ECB i det omfang, det er muligt og hensigtsmæssigt, og med henblik på at sikre den operationelle effektivitet pålægge de nationale centralbanker at gennemføre operationer, som er en del af Eurosystemets opgaver. Udenlandske centralbankers adgang til tilførsel af likviditet under EUREP bør derfor understøttes af kontraktlig dokumentation, der indgås mellem den relevante udenlandske centralbank og den nationale centralbank, der stiller denne likviditet til rådighed. En sådan dokumentation bør afspejle Eurosystemets

operationelle krav til EUREP og bør præcisere, under hvilke omstændigheder adgang for udenlandske centralbanker er udelukket, suspenderet eller begrænset, herunder som følge af risikokontrol, og for at sikre overholdelse af lovgivningen. Den kontraktlige dokumentation bør også kræve, at den relevante udenlandske centralbank efter anmodning giver Eurosystemet de relevante oplysninger, der er nødvendige for, at Eurosystemet kan udføre sine opgaver og nå sine mål i forhold til EUREP.

(8) Styrelsesrådet bør bevare skønsbeføjelsen til at ændre parametrene for EUREP, hvis det finder det nødvendigt for opfyldelsen af Eurosystemets pengepolitiske mål og for at sikre proportionalitet i anvendelsen af EUREP —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Denne retningslinje fastsætter regler og parametre for driften af Eurosystemets likviditetsfacilitet for centralbanker uden for euroområdet (også kendt som EUREP), i henhold til hvilken Eurosystemet stiller eurolikviditet til rådighed for centralbanker uden for euroområdet og tilsvarende monetære myndigheder (herefter samlet »udenlandske centralbanker« eller »FCB'er«).

2. Retsforholdet mellem Eurosystemet og de enkelte udenlandske centralbanker, som får tilført eurolikviditet under EUREP, fastlægges i passende kontrakter, som gennemfører bestemmelserne i denne retningslinje, og indgås mellem de enkelte udenlandske centralbanker og de relevante nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta (herefter »de nationale centralbanker«), og anvendes af de relevante nationale centralbanker.

Artikel 2

Tildeling af eurolikviditet til udenlandske centralbanker

1. En national centralbank kan tildele en eurolikviditet under EUREP til en udenlandsk centralbank, hvis alle følgende forhold gør sig gældende:

a) den nationale centralbank og ECB kan fortsat overholde EU-lovgivningen om restriktive foranstaltninger og FN's Sikkerhedsråds resolutioner om sanktioner

b) den udenlandske centralbank er underlagt en positiv vurdering i henhold til de harmoniserede minimumsstandarder for bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, der er fastsat af Eurosystemet for EUREP, og opfylder alle relaterede krav, der er afspejlet i de kontrakter, der skal indgås mellem den udenlandske centralbank og den relevante nationale centralbank

c) den udenlandske centralbank opfylder de operationelle krav, som Eurosystemet anser for passende, herunder de krav, der er afspejlet i de kontrakter, der skal indgås mellem den udenlandske centralbank og den relevante nationale centralbank

d) den udenlandske centralbank overholder alle andre kontraktlige aftaler, som den har indgået med den relevante nationale centralbank i henhold til denne retningslinje.

2. en udenlandsk centralbanks adgang til en likviditetslinje i euro under EUREP kan udelukkes, suspenderes, begrænses eller underlægges yderligere betingelser i tilfælde af, at den udenlandske centralbank ikke overholder en af betingelserne i stk. 1 eller i øvrigt, hvis Eurosystemet anser det for nødvendigt, herunder med henblik på risikostyring.

3. Eurosystemet kan anmode om alle relevante oplysninger fra centralbanker, som det anser for nødvendige for, at EUREP kan fungere korrekt.

Artikel 3

Belånbar sikkerhed for EUREP

1. Omsættelige aktiver som defineret i artikel 2, stk. 59, i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ([1]) (undtagen dækkede obligationer og, for at undgå tvivl, multi cédulas som defineret i artikel 2, stk. 62, i nævnte retningslinje), der er belånbare som sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer i henhold til nævnte retningslinje, er belånbare som sikkerhed for EUREP, forudsat at de derudover opfylder alle følgende betingelser:

a) de er denomineret i euro

b) de henføres til haircutkategori I eller II i overensstemmelse med Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) ([2])

c) de er udstedt af en af følgende: i) centrale, lokale og regionale myndigheder i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde: ii) agenturer anerkendt af Eurosystemet, som opfylder de kvantitative kriterier, der er fastsat i bilag XIIa til retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) iii) Den Europæiske Union iv) andre multilaterale udviklingsbanker og internationale organisationer, der er anerkendt af Eurosystemet.

2. Uanset at et aktiv på anden måde kan anerkendes som sikkerhed for EUREP i henhold til stk. 1, må en udenlandsk centralbank ikke mobilisere det pågældende aktiv som sikkerhed for EUREP, hvis det er udstedt af centralregeringen eller en lokal eller regional myndighed i den jurisdiktion, hvor den pågældende udenlandske centralbank er etableret.

3. Den relevante nationale centralbank anvender følgende på al sikkerhedsstillelse, der er godkendt til EUREP:

a) haircuts som fastsat i retningslinje (EU) 2016/65 (ECB/2015/35), medmindre Styrelsesrådet træffer anden afgørelse

b) daglig værdiansættelse og margin calls i overensstemmelse med reglerne i artikel 134 og 136, stk. 2, i retningslinje (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) og artikel 11 i Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2024/3129 (ECB/2024/22) ([3]), bortset fra at den nationale centralbank i stedet for at debitere en primær hovedkontantkonto debiterer den udenlandske centralbanks kontantkonto.

4. Styrelsesrådet kan til enhver tid fastsætte yderligere krav til belånbar sikkerhed, der stilles for EUREP, hvis det anses for nødvendigt for at nå Eurosystemets pengepolitiske mål eller af hensyn til risikostyringen.

5. De nationale centralbanker kræver, at de udenlandske centralbanker betegner og garanterer, at al belånbar sikkerhed, der stilles eller anvendes til EUREP, er fuldt omsættelig og kan mobiliseres uden begrænsninger og kan realiseres uden begrænsninger til gavn for Eurosystemet. En udenlandsk centralbank skal yde kompensation til den relevante nationale centralbank i tilfælde af, at belånbar sikkerhed, der er stillet eller anvendt, ikke opfylder disse krav vedrørende mobilisering og realisering.

Artikel 4

Operationelle parametre for EUREP

1. Følgende operationelle parametre finder anvendelse på EUREP:

a) prisfastsættelsen sker til renten for de primære markedsoperationer plus et spænd, som Styrelsesrådet til enhver tid beslutter ud fra pengepolitiske hensyn

b) den maksimale løbetid for en enkelt transaktion må ikke overstige en uge og kan forlænges efter aftale

([1]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2015/510 af 19. december 2014 om gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (retningslinjen der udgør dokumentationsgrundlaget) (ECB/2014/60) (EUT L 91 af 2.4.2015, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2015/510/oj).

([2]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2016/65 af 18. november 2015 om anvendelsen af haircuts i forbindelse med gennemførelsen af Eurosystemets pengepolitiske ramme (ECB/2015/35) (EUT L 14 af 21.1.2016, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2016/65/oj).

([3]) Den Europæiske Centralbanks retningslinje (EU) 2024/3129 af 13. august 2024 om forvaltningen af sikkerhedsstillelse i Eurosystemets kreditoperationer (ECB/2024/22) (EUT L, 2024/3129, 20.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/guideline/2024/3129/oj).

c) det maksimale lånebeløb for eurolikviditeten må ikke overstige 50 mia. EUR for en enkelt udenlandsk centralbank

d) minimumstransaktionsstørrelsen er 10 mio. EUR.

2. Styrelsesrådet kan til enhver tid ændre de operationelle parametre, der gælder for EUREP, hvis det anses for nødvendigt for at nå Eurosystemets pengepolitiske mål eller af hensyn til risikostyringen.

Artikel 5

ECB's rolle

ECB koordinerer Eurosystemets gennemførelse af EUREP og kan med henblik herpå fastsætte interne tekniske specifikationer.

Artikel 6

Virkning og gennemførelse

Denne retningslinje får virkning på den dato, hvor den meddeles de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

Artikel 7

Adressater

Denne retningslinje er rettet til de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har euroen som valuta.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 15. juli 2026.

For ECB's Styrelsesråd
Christine LAGARDE
Formand for ECB